

можеше да съществува оная тѣсна свѣрзка, която е единъ отъ важнитѣ фактори за успѣха въ боя. Нѣма съмнѣние, че прѣсѣчената и лѣсната мѣстность бѣше една отъ причинитѣ за гдѣто частитѣ лесно излизаха отъ рѣшетѣ на началника, но ний мислимъ, че това се дължи не по малко и на обстоятелството, че тѣзи части не ги слѣпяше могъщественното чувство на принадлежностъ къмъ една обща частъ. Не бѣше ли по добре, вмѣсто да се правятъ тия дневни смѣни подъ огъня на неприятеля, да се съсрѣдоточеше прѣзъ нощта отъ 12-то на 13-то число цѣль полкъ или бригада отъ 14 та дивизия на Страничната височина, които и да атакуваха сутринята?

3) Атакитѣ и движенията на полковникъ Липински ни се виждатъ твърдѣ бавни и не енергични, което се обяснява само съ крайната малочисленностъ на неговия отрядъ. Съ 11 роти мъчно можеше да се настѣпва рѣшително, когато всѣка минута съществувахе опасение да се не натъкнатъ на прѣвѣсходни сили.

4) Завладяването само на Зелената височина бѣше безцѣлно, тъй като тя се намира на 1500—1600 метра отъ командующия върхъ Малуша и удържанието ѝ, безъ владението на послѣдната, бѣше немислимо. На полковникъ Липински трѣбваше изведнѣжъ да се постави за цѣль заеманието и на двѣтѣ височини, но трѣбваше и да му се дадѣтъ за тѣзи цѣль достаточни сили.

5) Веднѣжъ атакитѣ срѣщу Зелената височина се водятъ съ таквизъ малки сили, то бѣше отъ голѣма полза, ако едноврѣменно съ това се прѣдприемеше и една демонстративна атака срѣщу дѣсния флангъ на Реджепъ паша. Съ този маневръ, вѣроятно, би се задържали на дѣсния турски флангъ баталионитѣ на Весселъ паша и дѣйствиата на полковникъ Липински би се значително облекчили.

6) Както всѣкога, и този день рускитѣ части се биха съ свойственното тѣмъ самоотвържение и мъжество.